

Hanzade Servi

ZORBANI

NASIL
EĞİTİRSİN?

ZORBANI NASIL EĞİTİRSİN?

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Hanzade Servi

RESİMLEYEN: Rüya İğit

EDİTÖR: Burhan Düzçay

DÜZELTİ: Onur Çandır

SON OKUMA: Öykü Özçinik

GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kayalarlıoğulları Kurt

BASKI VE CİLT: Güngörler Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No:11 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 394 28 82

Birinci Baskı: Ocak 2025 (2000 adet)

İkinci Baskı: Mayıs 2025 (3000 adet)

Üçüncü Baskı: Ekim 2025 (3000 adet)

ISBN: 978-625-380-041-3

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 49889

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

Hanzade Servi

ZORBANI

NASIL
EĞİTİRSİN?

Hanzade Servi

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Sen de Oku: Çok İlginç Bir Haberim Var

Sen de Oku Klasikler: Peter Pan
Bir Noel Şarkısı

Öykü: Ortanca Balık, Karakura'nın Düşleri

Roman: Su Günlükleri-1 Biz Arkadaş mıyız?
Su Günlükleri-2 Ben Kıskaç mıyım?
Su Günlükleri-3 Ben Yetenezsiz miyim?
Umacı, Kalamar Pansiyon, Havuç Ağacı
Kumdan Salıncak, Hayalet Tozu
Hortlaklar Geçidi, Kumsal'ın Çizgili Dünyası

1978'de doğdu. Anadolu Üniversitesi, İletişim Bilimleri Fakültesi, Basın ve Yayın Bölümünü bitirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde çalıştı; televizyon ve reklam projelerinde senaristlik ve metin yazarlığı yaptı. 2008 Tudem Edebiyat Ödülleri Gülmece Öykü Yarışması'nda *Ortanca Balık* adlı dosyasıyla Yayınevi Özel Ödülü'nü aldı. 2014 yılında *Karakura'nın Düşleri* isimli kitabıyla korku öyküleri yarışmasında birinci olan Hanzade Servi'nin *Kora ile Kelebek* kitabı da, Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı İlkgençlik Roman Ödülü'nü kazandı. Hanzade Servi, kitaplarını yediden yüz yetmiş yediye, ayırım yapmaksızın her yaştan ruhlar için yazıyor.

Kora ile Kelebek, Yo-Yo-1
Yo-Yo-2 Hebele Hübele Mühendisi
Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-1
Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-2
Mektup Ağacı, Bir Sir Kaç Kilometre?
Tahtakurusu Motel'de 7 Gece
Babamla Aramdaki 6 Kişi
Zorbanı Nasıl Eğitirsin?
Taşlı Yokuş Sokak Numara 5

Başvuru: Karamel Kokulu Öykü Okulu

1. Bölüm

“Dora Fahir Sığırçın: Normal bir çocuk. Risk oranı, on üzerinden üç.”	9
--	---

2. Bölüm

“İşte, sen busun!”	33
--------------------------	----

3. Bölüm

“Mutlu birine zorbalık yapamazsın.”	68
---	----

4. Bölüm

“Gülünecek bir şey varsa hep beraber gülelim.”	79
--	----

5. Bölüm

“Her yetişkin, bir çocuktur.”	85
-------------------------------------	----

Dora Fahir

Derin Su

... 1. BÖLÜM ...

**“Dora Fahir Sığırcın: Normal bir çocuk.
Risk oranı, on üzerinden üç.”**

“Sanırım dalağımın ucunda bir kilitlenme var,” dedim anneme, çok ciddi görünmeye çalışarak. Dalakların ucunun kilitlenip kilitlenmediğinden emin değildim. Keşke konuşmaya başlamadan önce, en azından dalağın yerine

baksaydım. O zaman daha inandırıcı olabilirdim. Bir yanlışlık yapmamak için sağ elimle karnımın üzerinde geniş daireler çizdim. Dalak mutlaka bu dairelerden birinin kapsama alanına giriyordu. Tabii sırtımda falan değilse...

Üç haftada, okula gitmemek için kullanılabilecek tüm bahaneleri tüketmiştim: Boğazım ağrıyordu, midem bulanmıştı, ateşim çıkar gibi olmuştu, yorgunluk çökmüştü, kulaklarım çınlamıştı, dikkatimi derslere veremeyecek kadar canım sıkılmıştı. (Tabii ki çoğunda, gerçekçi bulunmadığım için okula gönderilmiştim.) Artık öyle bir noktadaydık ki, annem bütün vücudum kıpkırmızı hâlde tavanda uçtuğumu görse bile numara yaptığımı düşünecekti. Yaratıcı olmalıydım.

“Dalağın ne olduğunu biliyor musun?” diye sordu annem.

“Elbette!” dedim.

Keşke parmağımı oynattığım an beynim, bir

internet araştırması yapıp sonuçları gözlerimin içine yansıtabilseydi. Geleceğın olası teknolojilerinden mahrum kalmak, hayatımı zorlaştırıyordu.

“Dalak... önemli bir organ,” dedim. “Kilitlenmesi hâlinde başın büyük belada demektir. Bundan dolayı yıllardır aralıksız hapşırın insanlar var. O kadar çok hapşırmışlar ki burun kılları dökülmüş. Burun kılı nakli ameliyatı kaç para, biliyor musun anne? Sigortamız bunu karşılamıyor olabilir.”

Annem, “Dalak kilitlenmesi yüzünden yıllardır aralıksız hapşırın insanların burun kılı nakli ameliyatı, öyle mi?” deyince, fazla abarttığımı fark edip sustum. “Dora, okulda bir problem mi var?”

“Yoooo! Nereden çıkardın ki?”

“Üç haftadır okula gitmemek için dünyanın en yaratıcı bahanelerini buluyorsun. Artık okula gitmek istemediğini düşünmeye başladım.”

Annem, fazlasıyla doğru olan tespitiyle bir ödölü hak etmişti. Ama tabii ki ödöl, tükenmek bilmeyen yaratıcı bahaneleriyle Dora Fahir Sığırçın'a gidecekti. Bu zafere ihtiyacım vardı. Çünkü anneme, okulda bir çocuğun bana zorbalık yaptığını söyleyemiyordum. Söylersem annemle babam okula gidecekti. Müdür ve öğretmenler durumu öğrenecekti. Zorba çocuğun ailesi okula çağrılacaktı...

Tamam, olması gereken buydu. Ama zorba çocuğun, pişman olup benden özür dilemesiyle her şeyin tatlıya bağlanacağını düşünecek kadar iyimser değildim. Tüm bunlar yaşandıktan sonra, okulun bir yerlerinde yine yalnız kalacaktık. Ve bu kez, onu şikâyet etmiş bir kurban olacaktım. Ayrıca kimseyi, anlatacaklarıma inandırabileceğimi düşünmüyordum. Çünkü Zorbadabu, gerçekten garip ve ürkütücü bir çocuktu. İnsanları kolayca, asıl zorbanın ben olduğuma, zorbalığa uğrayanın da kendisi ol-

duğuna inandırabilirdi. Onunla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Dönemin başından beri, kendimi çok yalnız hissediyordum.

Bu arada evet, zorbama bir isim taktım. Amacım onu sevimli göstermek değil. Sadece hayatımı daha çekilir kılmaya çalışıyorum.

“Ya gerçekten hastaysam?” dedim.

“O hâlde hastaneye gidelim ve kan tahlili, idrar tahlili, ultrason, ne varsa yaptıralım,” dedi annem.

Bugün okula gitmememi sağlayacaksa ameliyatla sağ kulağımı sol kulağımın yanına bile dikebilirlerdi. Hemen hazırlandım. Bir yandan da dilime dolanan şarkıyı söylüyordum. Aniden durup, bana hangi şarkıyı söylediğini anlaması için beynime birkaç saniye verdim.

Sen sıkıcı mısın Dora-a-aaa?

Rengini çevireceğim mora-a-aaa

Gözlerin sanki birazcık şaşı-ı-ıııı

Git de bir ineğin sırtını kaşı-ı-ııııı.

“Hayır!” dedim aynaya bakarak. “Zorbada-bu’nun seninle dalga geçmek için uydurduğu şarkıyı söylüyor olamazsın!”

Ama söylüyordum ve bu ilk değildi. Benimle ilgili sekiz bestesi daha vardı. Müzikleri o kadar iyiydi ki üzerlerine doğru dürüst sözler yazılrsa listelerde bir numaraya kesin yükselirlerdi.

Umarım şu an, zorbamın çok iyi bir besteci olmasıyla övünmüyorumdur. Çünkü bu, gerçekten garip olurdu. Zorba bir çocuğun ilham kaynağına dönüşmekten daha gurur verici şeylerle anılmak isterim.

İç hastalıkları uzmanının yanına girmeyi beklerken karşıdaki kulak burun boğaz doktorunun kapısı açıldı ve içeriden çok tanıdık iki kişi çıktı: Derin Su ile annesi Zülal teyze. Derin Su beni gördüğü an, “Doraaaa!” diye bağırarak yanıma koştu. Zülal teyze de kızının bu hamlesini değerlendiriyormuş gibi bizi uzaktan süzmeye başladı.

Annem, “Bu tatlı küçük hanım kim bakalım?” diye gülümsedi.

“Derin Su, annem; annem, Derin Su...” diye onları tanıştırdım.

Derin Su, bizim sınıfa yeni gelmişti. Annem, sanki işleyişinden sorumluymuşçasına tüm zamanını okulda geçiren velilerden olmadığı için sınıftaki herkesi tanımıyordu. Ben de açıkçası, anlatmaya ihtiyaç duymamıştım. Derin Su, insanı biraz yoruyordu. Her zaman çok mutluydu, çok enerjikti, çok konuşkandı. Uçlarına kurdeleler bağlanmış iki saç örgüsü, kâkülü, süslü hırkaları, rengârenk ayakkabıları, fermuarının ucundan ponponlar sarkan kalem kutusuyla sanki süper aksesuarları olan bir oyuncak bebek gibiydi. Sürekli dans edip şarkı söylemesinden sıkılıp pillerini çıkardığınız ama hâlâ hareket ettiğini gördüğünüz türde, ürkütücü bir oyuncak bebek... Ondan kaçmanız mümkün değildi. *Ponçik* sevgisiyle sizi her yerde yakalayıp

Hanzade Servi

ZORBANI NASIL EĞİTİRSİN?

Dora Fahir'in, okula gitmemek için uydurabileceği tüm bahaneleri tükendi. Zorbalığa maruz kaldığını ailesinden saklıyor ve bu durumla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yok.

Zorbalığın sadece çocukların dünyasında olmadığını fark eden Dora Fahir için, büyük bir aydınlanmanın kapıları aralanmak üzere. Zorbalar, kendileri de zorbalığa uğrayan ya da uğramaktan korkan kişiler mi aslında? Peki bir 'zorbadabu'nuz varsa ne yapmalısınız?

Zorbanı Nasıl Eğitirsin, zorbalığın sebeplerine inip çözümünü eğlenceli sulara arayan bir kitap. Aşırı kontrolcü ebeveynlerden, korkularıyla sıkıntılarının acısını başkalarından çıkaran çocuklara uzanan hikâye, günümüzün en büyük problemlerinden birini mizahi bir dille ele alıyor.

